

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. X. Clemens VIII. Pont. finem imponit controuersiæ super Religionis Instituto. Fundatur domus Mantuana. Mittuntur aliqui è nostris Canißium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

CAPVT X.

*Clemens VIII. Pontifex finem imponit
controuersie super Religionis Instituto.
Fundatur domus Mantuana. Mittuntur
aliqui è nostris Canissium.*

ITa diuinæ Maiestati acceptæ fuerunt
Camilli preces & opera pietatis, vt post
quinquennij patientiam obtinuerit tandem
à Religione, sed cum multis conditionibus,
quidquid de Xenodochiis postulauerat.
Nam Consultores (ad quorum providen-
tiam hoc totum spectabat negotium) confi-
derantes, propter istud punctum Religionem
è malo in peius semper ruere, iudicarunt ex-
pedire, vt ad eius postulata descenderent: sal-
tem ad maius aliquod eius modi, quem ipse
noster Pater proponebat, experimentum.
Hinc Pontifici supplicauerunt, vt per confi-
rmationem aliquot nouorum statutorum à
Camillo & Consultoribus super re contro-
uersa confectorum dignaretur finem toti
huic disceptationi imponere. Pontifex igitur
desiderans Religionem in pace ac tran-
quillitate domestica degere, id omne nego-
tium Domino Antonio Senecæ (qui post
Anagniensis fuit Episcopus) commisit. Hic
autem

autem vnà cum eodẽ Camillo & Consulto-
ribus (accepto similiter, vti Sua Sanctitas or-
dinauerat, Cardinalis Saluiati Protectoris, &
Cardinalis Baronij iudicio) Religionis sta-
tuta ad eam formam reduxerunt, quæ iam
legitur in Bulla Clementis VIII. Pontificis,
data ad vigesimam octauam Decembris an-
no M. D. C. sic Camillo votorum suorum
compoti plenissimè est satisfactum, quan-
doquidem inter alia stabilitum fuerit, vt de-
inceps (vbi quidem licuerit, & commodè
iuxta Constitutiones fieri potuerit) inseruiat-
ur in Xenodochiis ad modum à Camillo
præscriptum: sed vbi propter aliquod impe-
dimentum id fieri nequiuert, illic opera na-
uetur per visitationes vt prius: quibus in
visitationibus declaratum est totam Instituti
vim consistere. Ego quidem sanè tamquam
certum & exploratum habeo, totam supe-
riorem controuersiam ea de causa à Domi-
no Deo permissam fuisse, vt non modò to-
tius Religionis patientia exerceretur, sed et-
iam vt diuersis ministrandi modis in experi-
menta deductis, posset processu temporis in
perfectam diuinæ voluntatis cognitionem
deueniri. Iam ergo Camillus impetratis per
illam Bullam omnibus quæ desiderauerat,
cepit toto, quod aiunt, pectore in executio-
nem incumbere, admittendo & assumendo
quàm

192 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
quàm poterat plurimos Nouitios , domos,
Xenodochia. Et quia nimis prolixa res fo-
ret , omnia eius itinera , labores , fatigatio-
nes , curas , sollicitudines , quæ in recentibus
& nuper admittis Xenodochiis obiuit ac
sustinuit , sigillatim dicendo prosequi ; ego
multa breuè complectens, hoc dicam solum,
anno M. D. C. I. ad extremum Maium, vr-
gente Vincentio Quarto Serenissimo Duce
Mantuzæ per Fratrem Franciscum Gonza-
gam eius ciuitatis Episcopum , virum gregis
sui longè studiosissimum , misisse Camillum
ad eandem urbem s. Franciscum Ama-
dium , vt ibi domum fundaret. Vbi paullo
post ab eadem Celsitudine data est nostris
domus & templum S. Thomæ, & simul cu-
ra Nosocomij. Mense autem Iunio conse-
quenti cum mittendus esset miles Italus ad
recuperandum Canisium Croatiae urbem
maximi momenti, quam Turcæ paullo an-
tè occupauerant , Clemens VIII. Pontifex,
& Ferdinandus magnus Dux Hetruriz non-
nullos denuò è nostris ad gerendam infirmo-
rum militum, & in ipsorum exercitijs mo-
rientium, curam à Camillo poposcerunt. Vnde
Pontifici octo concessi fuere , magno au-
tem Duci quinque. Qui omnes diuina gra-
tia multos ibi labores & ærumnas in ferendis
illi hominum generi suppetiis pertulerunt.
è qui-

è quibus duo malorum atque incommodorum grauitate pressi, & frigoris niuiumque asperitate perdomiti, tandem morti succubuere: nempe P. Ioannes Baptista Picurus Neapolitanus in exercitu magni Ducis, & Hieronymus Beuilacqua Parmensis in exercitu Pontificis. Sed præterire silentio hîc non possum id quod dictis Patribus in castris ad Canisium accidit. Ibi enim in ipsorum tentorium duæ crassæ pilæ ferreæ è tormento murali emissæ, & tres aliæ è bombardis grandioribus itidem crassæ penetrarunt, à quibus tamen nihil penitus nocuementi aut damni acceperunt. Quod non absque manifesto diuinæ Maiestatis fauore euenit; cum vna speciatim ex illis pilis inter tres è nostris simul confidentes media peruolarit, eaque pondo quadraginta grauis, quæ cum in vnâ eorum arcam incidisset, quidquid erat lineum adussit, & vnum insuper pallium, quod intus erat, sed crucem; quæ illi inserta erat, nequiquam attigit. Quæ res totis castris percrebuit, & crux ipsa monumentum prodigij passim ostensa est, quam deinde vnus è præcipuis illis Nobilibus omni opè impetrauit, atque ad pectus tamquam pretiosissimum totius vniuersi thoracem gestauit. Pila verò alia eiusdem ponderis directè in perticam ipsius tentorij incurrit,

N   qua

qua deturbata vnam quoq; sedem ligneam
 comminuit, in qua iamiam federat idem
 Pater Picurus, & è qua post auditam festi-
 natò cuiusdam militis confessionem nunc
 primùm surrexerat. Nam idem miles coram
 dicto Patre adhuc flexis innitens populi-
 bus, audito tympani sonitu impensè Patrem
 rogauerat, vt citò absolueret, nunc enim
 insultum in urbem dari, cui interesse de-
 beat, ita vt si paullò diutiùs simul ibi resti-
 tissent, ambo in minutissimas partes dis-
 cerpti cecidissent. Neque minor Dei mi-
 sericordia in quempiam alium è nostris emi-
 cuit: quandoquidem illa ipsa pila, prius-
 quam rueret in dictam perticam, caput
 castrensi pharmacopolæ abstulerat, qui cum
 vno è nostris ante portam eiusdem ten-
 torij inambulabat: adeò vt si Frater noster
 ad eius fuisset dexteram, vti erat ad la-
 uam, ictus proculdubiò fuisset ipse, non
 alter. Hæc tria exempla idcirco memorata
 volui, vt nostris, cum in talibus fuerint pe-
 riculis, animos adderem. Ad Camillum au-
 tem vt reuertamur, is maiore semper chari-
 tatis ardore inflammatus, eodem ipso an-
 no curam Xenodochij sanctæ Mariæ No-
 uæ in vrbe Florentia est amplexus. In Si-
 ciliam deinde iter suscepit, vbi numquam
 ex eo tempore fuerat, quo ibi miles ege-
 rat,

rat, cum Panormi omnia ludo dilapidaue-
 rat. Ibi autem primum nunc visus, tanta
 est exceptus populi illius lætitia, ac nomi-
 natim Messanzæ, vt cuncti ad eum viden-
 dum certatim concurrerent, dicerentque, vs-
 que à sancto Francisco de Paula num-
 quam alium in eo regno fundatorem Reli-
 gionis esse visum, ac proinde beatos esse eos,
 quibus vel manum eius exosculari, vel bene-
 dictionem ab eo recipere iam liceret. Mes-
 sanâ porro transiit Panormum extremo
 mensè Augusto, vbi ipse Prorex, Dux Ma-
 quedæ, ad quem salutandum se Camillus
 contulerat, tanto cum honore & reueren-
 tia eum suscepit, vt semper & capite aper-
 to & stans eum alloqueretur. Sic eidem
 Proregi (interuentu Archiepiscopi D. Iaco-
 bi ab Aëdo, qui benedixit ac consecrauit
 primum lapidem templi nostri sanctæ Nym-
 phæ) placitum fuit eum in fundamenta
 mittere cum solemni pompa & apparatu,
 præsentè Camillo, proptereâ quod ei ad-
 modum addictus esset.

N 2

CA-